Stjernen.

T. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o. s. v. adresseres **„Stjernen" Dannebrog, Nebraska.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

N. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
N. Christensen, Clarkson, Kansas.
H. H. Grunsberg, Hampton, Nebr.
O. C. Robby, Deerfield, Dane Co., Wis.
P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
Erik Knudsen, Davey, Lancaster Co. Neb.
B. M. Bager, Akron, Colo.
A. L. N. Spangberg, Room 50, A. T. & S. F. Build., Topeka, Kan.
Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.
Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.
A. P. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.
Marius Ericksen, Easton, Fresno Co., California.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Boghandler N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa, er „Stjernen"s østlige Generalagent. Han ansætter Lokalagenter og besørger alt Ekspeditionen vedrørende med samme Autoritet, som Bladets Udgiver. Alle „Stjernen"s Holdere østenfor Missouridalen vil behage at indsende Betaling, Bestilling og Forlangender om Prøvenumre til Mr. Hansen.

En rædsom Krig mellem Før. Stater og Chili rasede sidste Uge i — Dagbladene. De tapre Chilianere sprang For. Staters Flaade i Luften; men blev senere skudt sønder og sammen af Onkel Sams tapre Landsoldater. Denne Krig har vakt „Patriotismens" Blodtørst hist og her over vor ellers saa fredelskende Republik, og der har lydt Krigshyl saa vilde og gjennemtrængende, at man skulde tro, at alle de gamle Rødhudshøvdinger var staaet frem af deres Grave.

Biskop Newman, Chefen for Metodistkirken i Vesten, fremkommer med det originale Forslag, at Regjeringslandet i Cherokee-Distriktet, Oklahoma, skal udbeles til Nybyggere ved en Lodtrækning. Han mener, at denne Fremgangsmaade vilde forebygge en Gjentagelse af de blodige Scener, der har været et Særkjende for tidligere Anledninger af denne Slags. Men Biskoppen synes at forglemme, at Regjeringen vilde sætte sig i en meget kompromitterende Stilling ved at optage Lotteriforretningen, som den selv ved Lov har lyst i Ban. Og hvor findes den Mand, som er ærlig nok til at forestaa en saadan Trækning, tapper nok til at trodse Pøbelen og stærk nok til at beskytte Billetkassen mod de skuffedes Angreb.

Byen Kearney i Nebraska er et levende Bevis paa, hvad Foretagsomhed og ubændig Energi kan udføre. „Stjernen" har ofte bragt smaa Meddelelser om det Liv og Røre, der hersker i denne amerikanske Fremskridtsby. Fra en adspredt Landsby har Kearney paa mindre Tid end ti Aar udviklet sig til en livfuld blomstrende Stad med alle de moderne Bekvemmeligheder, som hører med til et Metropolis. Dens brede Forretningsgader er solidt anlagde og vilde være en Ære for enhver By med fire Gange saa stort et Indvaanerantal. En uudtømmelig Vandbeholdning for saavel Privat brug som til Brandslukningsvæsnet findes her; men hvad der er endnu vigtigere: der er en Vandkraft, som vil gjøre Kearney til en af de største Fabriksbyer vesten for Chicago. Det første Bomuldsspinderi vesten for Missouridalen er under Opførelse her, og i Løbet af et Par Maaneder vil dets 17,000 Spindler sættes i Bevægelse.

Den mageløse materielle Udvikling, som paa saa faa Aar er foregaaet i Kearney, skyldes næsten udelukkende den ypperlige Vandkraft, som er tilvejebragt ved en stor Opofrelse af Fremmed- og Hjemmekapital.

☞ Fem Eksemplarer af „Stjernen" erholdes portofrit tilsendt til nye Abonnenter for hele Aaret 1892 for den lave Pris af $5.00. Nu er det den gyldne Tid. En Klub paa fem kan let oprettes paa et Alliansemøde eller ved en eller anden Sammenkomst.

Hader Chili For. Stater?

Det ser saaledes ud. Og Chilis Krakileri og Vægring ved at yde For. Stater Oprejsning for Forbrydelsen mod Sømændene paa For. Staters Orlogsskib „Baltimore" vil maaske tvinge Onkel Sam til at give den lille uatige halvindianske sydamerikanske Republik nogle velmente Klaps.

Chili ligger ved Sydamerikas Vestkyst sønden for Peru. Det er blot et halvt hundrede Aar siden at Spanierne holdt inde med at plage Chili. Krige og Revolutioner havde forarmet Chilianerne, da en verdenshistorisk Begivenhed overøste dem med berusende Lykke. Opdagelsen af Guld i California gav Stødet til den smalstrimlede Republiks Opblomstring og Velstand. Ethvert Skib, der gjorde Turen omkring Kap Horn, lige meget hvorfra det kom og hvorhen det styrede, maatte lægge til ved Valparaiso for Proviantering og Reparationer. Lede og kjede af Søreisen gik Emigranterne i Land her for at udhvile og sætte over Styr sine saa Skillinger; men Guldgraverne søgte ogsaa ind til Valparaiso og ødelagde her i Udsvævelser, det, de med saa stor Møje og Fare havde fortjent. Chilianerne havde ikke været vant til andet end Tuskehandel og Pøbelkrig, og denne ny Vending fyldte dem med Storhedsdrømme, endnu mere blændende end de, der foresvævede Venedig i dets lyseste Dage. De lærte hurtig at tro, at Havet var deres og at alle Nationers Skibe skulde yde dem Tribut. Alle Nigers Flag vajede i deres Havne. Verdens Rigdomme flød ind i deres Byer.

En stor Sømagt ventede Chilianerne nu at blive. De kjøbte og byggede Skibe. De grundede en Søkadetskole. De sendte begavede Mænd til England, Frankrig og Spanien for der at tilegne sig den maritime Krigsvidenskab. Deres Landbrug, Miner og Fabriksvæsen udvikledes og trivedes under kyndig engelsk Vejledning og Kapital. I de fem nærmest efter 1848 følgende Aar havde Landets Handel forøget sig 100 Fold, og Chilianerne var blevne stolte og hovmodige. Men de For. Stater tildelte denne Velstand et knusende Slag ved Anlæggelsen af Pacific-Banen. Det var den første Fornærmelse mod Chili. Længe varede det inden Chili kunde fatte, hvad der var i Vejen, men omsider gik det op for det, at det var „Nordamerikanerne", der havde berøvet det de fyrstelige Indtægter.

Men England var Chilis Kreditor, Kjøber og Sælger, og Englands Fjender var Chilis Fjender. Forulæmpelsen af Englands Handelsinteresser under vor Borgerkrig maatte Chili bøde haardt for; thi det maatte betale mere for hvad det kjøbte, og sælge billigere, grundet paa den forøgede Risiko til Søs. Dette bestyrkede yderligere Fjendskabet mod „Nordamerikanerne". Og da Chili efter dens Handel var gaaet til Grunde fandt nyt Haab ved Opdagelsen af Salpeterminer nord for dets Grænse og havde banket Peru for at sætte sig i Besiddelse af dem, lagde Onkel Sam sig imellem og bad, at Peru maatte slippe ved at betale en Krigsskat og beholde sit Territorium. Dette var en dødelig Fornærmelse mod chilisk Stolthed; thi det var Territorium, Chili havde stævnet efter.

Man vil deraf slutte, at Chili just ikke nærer varmt Venskab mod For. Stater.

Krig med Chili?

For. Stater har Uret, og et Angreb paa Chili vil blive en Skjændsel for amerikansk Civilisation og særlig for Administration.

Aller seneste Meddelelser fra Washington tyder virkelig paa, at Præsident Harrison gjør sit bedste for at styrte Landet i en Krig, der ikke kan blive til andet end til stor Skam og Skade for Landet. Trods den kloge og forsigtige Blaines Modstand, benytter Harrison alle Midler, som Grundloven hjemler ham, (og nogle, som den ikke hjemler ham) til at fremskynde Krisen. Han har sendt en Kommunikation, der indeholder en indirekte, men dog temmelig tydelig, Opfordring til at vedtage en Krigserklæring. Dette Skridt er udenfor hans retslige Jurisdiktion, — lad Kongressen skjøtte sig selv og selv fatte sine Bestemmelser. Han har sendt et Ultimatum til Regjeringen i Chili. Dette Brev forlanger 1) Oprejsning for Baltimore-Affæren, 2) en Undskyldning for Udenrigsminister Mattas fornærmelige Skrivelse og 3) en Nægtelse om at opfylde Chilis beskedne Bøn om Gesandt Egans Hjemkaldelse.

Hele Brøvlet med Chili er et Udslag af For. Staters egen Brøde. Skylden er paa vor Side, men vor Administration er for stolt til at indrømme det. For. Staters Gesandt Egan i Chili er Manden, som har voldt hele Ulykken. Med kolkblodigt — vi fristes næsten til at sige ondskabsfuldt — Overlæg drillede han det følsomme chilianske Folk, indtil det lykkedes ham at gjøre sig selv utaalelig og sin Nation ilde lidt blandt dem.

Ingen Mand, der kjender Sagens Sammenhæng, være han nok saa partisk, kan nægte, at Egan bærer Hovedansvaret for Chilianernes Had til os. Han har ydmyget dem saa dybt, som de ingen Sinde før har været ydmyget, og han har planmæssigt plaget dem, som kun en overmægtig Tyran kunde gjøre det. Egans Velyndere vil undskylde ham med, at han var tvungen til at anerkjende Balmaceda, saa længe denne regjerede. Ja vist, det gjorde andre Landes Gesandter ogsaa; men Egan viste den mest afgjorte Deltagelse for Tyrannen Balmaceda og stød denne bi med Raad og Daad paa enhver Maade. Og da Tyrannen var fordreven, tog Egan hans medskyldige til sig i sit Hus, trodsede alle internationale Love og pralede af, at Autoriteterne ikke turde fratage ham Fangerne. Man har rigtignok paastaaet, at Motivet i denne frække Handling var Hensyn til hans egen Pengepung og at han affordrede Fangerne en fabelagtig Betaling for den ydede Beskyttelse. Men enten Rov eller Ondskab var Motivet, er Forbrydelsen derfor lige fordømmelsesværdig. Disse Flygtninge vare, vel at mærke, Borgere af Chili; de havde forbrudt sig mod de chilianske Love og vare hjemfaldne til Straf, og idet den amerikanske Gesandt giver dem Tilflugtssted er det ensbetydende med, at For. Stater griber ind og forhindrer Gjennemførelsen af Lovene i Chili. Men ikke endt hermed! Efter at have huset Forbryderne lader Gesandt Egan dem transportere ud af Chili med For. Staters Orlogsskibe til et Sted, der er udenfor Chilis Jurisdiktion. Hvad skal man sige om dette? Er det ikke Toppunktet af Nederdrægtighed? Har noget Land udenfor England nogensinde behandlet For. Stater saa skjændigt, som vi gjennem vór Gesandt, den irske Pøbelleder og Dynamitpatron Pat Egan? har behandlet Chili, Sæt at den engelske eller den franske Gesandt i Washington havde under Borgerkrigen givet Asyl til Jefferson Davis eller nogen af de andre Højforrædere, hvorlænge vilde da en saadan Gesandts Hus eller Person blive respekteret. Mon ikke Huset var blevet jævnet med Jorden og Gesandten hængt i det højeste Træ ved Potomacflodens Bred? At Chili kunde finde sig i en saadan dyb Ydmygelse, viser vist klart nok, at det ikke ønsker Krig. De udenlandske Legationer har ingen Ret til at huse Personer, som anklages for Forbrydelser; en saadan Praksis vilde ligefrem opmuntre den Slags Overtrædelser, mod hvis Afstrafning Asyl ønskes, og det er desuden stik imod alle internationale Overenskomster.

Og hvilken Klage har vi saa at føre mod Chili? Jo, man har slaaet vore berusede Matroser fordærvet, og nægter nu at bede om Forladelse derfor. For et Aar siden gjorde vi Kaal paa 11 Italienere nede i New Orleans; men har vi bedt Italien om Undskyldning? — not much! Onkel Sam, gjør mod andre, som du vil have at andre skal gjøre mod dig.

Bliver der Krig, vil Harrison have et stort Ansvar paa sine Hnæder. Han blev advaret nok imod Egan. Hvorfor udnævnte han ham? For at fange irske Stemmer.

Har Chili været for næsvis, er der andre Maader at tøjle Barnet paa end ved at lemlæste det.

„Den danske karakteristik."

For nogen tid siden gjorde „Stjernen"s ærede redaktør i et lille stykke opmærksom paa den danske real- og business-skole i Elk Horn, Iowa, og han tog anledning til at anbefale unge danske mænd og kvinder, som tænker paa at uddanne sig til lærer i common-skoler eller til forretningsfagene at søge derhen, fordi det i flere henseender var fordelagtigt at undervises af danske lærere ogsaa i engelsk — og, saa føjede han til, var der den fordel til ved at gaa til denne skole, at man bevarede den danske karakteristik. — Jeg kan godt bifalde hans anbefaling, jeg saa gjerne at unge danske, som vil være teachers og business men, gik til denne skole istedetfor til amerikanske — men særligt fornøjede det mig at se, at „Stjernen"s redaktør tillagde det betydning, at faa bevaret den danske karakteristik. Af vanvare er han vel nok kommen til at skrive e't, medens han mente et andet. Det fremmede ord „karakteristik" betegner jo den kunst at beskrive karakterer. Dette var det vel næppe, han tænkte paa. Det, der var meningen, var vel dette: at man kunde bevare den danske karakter, det ejendommelige danske sjæle- eller personlighedspræg, den danske individualitet.*) Og at „Stjernen"s redaktør vilde fremhæve dette, det var det, der fornøjede mig, ti ogsaa jeg betragter det, som noget fordelagtigt, at vi udvandrede danske her i de For. Stater kan bevare vort danske sjælepræg, og man er jo altid glad ved at opdage meningsfæller.

Ja, er det en skam for en enkelt person ikke at være sig selv, ikke at bevare og udvikle sin personlige karakter, sit Sjælepræg, sin individualitet — er det en Skam for en en enkelt person blot at fejle i andres kølvand, være en efterfnakker eller et kopi af andre — saa gjælder det samme endnu mere om en nation, et folk. Det er en stor skam naar et folk ikke vil være sig selv, ikke vil bevare og udvikle sin karakter og ejendommelighed, men nøjes med at sejle i andres kølvand og være efterfnakkere af dem, kysse deres støvlesnuder, hvis de kan faa lov til det.

Ligesom man derfor, hvis man vil et menneskes vel, saa maa sige til ham: „Lær din gud og dig selv at kende!" — saadan maa man endnu mere sige til et folk. Det selvbevidste, det udprægede, det kraftige nationale og folkelige liv det er ligesom den bærende kraft for det enkelte individ. Hvor der er et tidspræget, kraftigt nationalt liv i et folk, der har alle dets enkelte medlemmer lettere ved at leve kraftigt og rigt. Hvor det nationale liv ligger i dvale, der har enkeltpersonerne svært ved at holde sig oppe og komme frem, den almindelige sløvhed og ligegyldighed, som de staar i, der ligesom lægger sig paa dem som en snare, og lammer og slapper deres livsævner.

Ifølge de For. Staters grundlov, da har alle enkelte mennesker ret til at være sig selv og derfor ogsaa pligt til det; ti ret og pligt kan ikke skilles ad. Med en ret følger altid en pligt. Der er noget stort, noget i sandhed prisværdigt ved dette, at vor grundlov giver os alle ret til at være os selv — det er velgjørende for et menneske at komme i et borgerligt samfund, hvor man har lovhjemlet ret til at være fri, være sig selv, ti man er jo bunden, man er jo ikke fri, naar man ikke maa være sig selv.

Naar vi udvandrede danske nu med „Stjernen"s redaktør betragter det som en fordel at kunne bevare vor danske karakter, vort danske særpræg, saa er det jo glædeligt at vide, at der aldeles ikke fra det borgerlige samfunds side lægges os nogen hindring i vejen for at naa denne fordel herovre. Vi har fuld frihed i saa henseende, og jammerligt maatte det da staa til hos os danske, dersom vi ikke vilde benytte denne frihed.

Men hvordan skal man bære sig ad at bevare den danske karakter herovre? Dette spørgsmaal kræver et svar, og jeg skal saa give mit.

Jeg vil da begynde med at minde om, hvad vi jo forresten alle ve'd, at hvert folk har sit eget sprog. Hvorfor det? Ja, hvis der i det hele taget er nogen mening med alle de mange forskjellige tungemaal, saa maa det være den, at hver folke-karakter trænger til at udtrykke sig paa sin egen maade, saa at altsaa ethvert folks sprog er det bedste udtryk for dets karakter. I enkeltmands-livet ser man jo ogsaa, hvordan hver karakter paa en maade taler sit eget sprog, udtrykker sig paa sin egen maade, saa man tydelig kan kende forskel f. eks. paa de forskellige fremragende forfatterkarakterer indenfor et folk. Mon nu en Goethe eller Shakespeare kunde udtrykke dem anderledes end de gør, hvis de skulle være dem selv? Mon en Goethe kunde bruge Shakespearske udtryksmaader og endda give verden, hvad en Goethe gav? Mon en Goethe-karakter kunde udtrykkes med andre end Goethe-udtryk?

Men det samme kan man spørge om med hensyn til det nationale, det folkelige, — man kan spørge: Mon den danske karakter kan udtrykkes med noget andet sprog end det danske? For mit vedkommende er jeg sikker paa, at intet andet sprog kan udtrykke den danske karakter saa dybt og sandt og træffende som det danske sprog. Og jeg tør godt hævde, at dersom man ikke bevarer det danske sprog herovre, saa kan vi heller ikke bevare den danske karakter — den kræver det som sit naturlige og bedste udtryk.

Naar det altsaa kan hævdes, og det mener jeg, det kan, at det er en fordel for os danske at bevare vor danske karakter ogsaa i dette land, saa kan det ogsaa hævdes, at det er en fordel for os, at bevare vort sprog, ti karakteren og sproget kan ikke skilles ad.

H. C. Strandskov.

Nysted danske folkehøjskole, 18. Jan. 1892.

*) Ja, Udtrykket er af fremmed Oprindelse, (eng. characteristic) og det, som betegner, kjendemærker, adskiller e'n Person eller Ting fra en anden. — Red.

Fra den nationale Hovedstad.

De ædruelige Kvinder protesterer mod Krigen. Miss Frances E. Willard, Formandinden for „Kvindens kristelige Afholdsforening", har i Foreningens Navn tilsendt Præsident Harrison en alvorlig Protest imod det af ham paatænkte krigerske Overfald paa Chili.

Det gamle Pengevæsen har en varm Beskytter i Kongresmand Harter fra Ohio. Harter ønsker at forevige Nationalbankerne, men er klog nok til at indse, at Folkets Krav paa flere Penge maa trakteres lidt med Skin af Imødekommenhed. Derfor foreslaar han, at den Skat, som i Krigens Tid blev lagt paa de af Statsbankerne udstedte Sedler, skal bortfalde. „Da," siger han, „vil Statsbankerne i Vesten udstede sine Sedelpenge i større Mængde end Frisølvmøntning kunde bringe Sølvdollars, og alle vilde blive lykkelige." Ja vel, et Nationalbankvæsen indenfor et Nationalbankvæsen.

Kongressens Arbejde i indeværende Uge vil ifølge Udkastet ventelig blive ensbetydende med 0. Præsidentens Bombe mod Chili vil uden Tvivl give Anledning til lange Debatter, og „Patrioterne" vil faa Anledning til at udlufte sin Beholdning af Fjerde-Juli-Talemaader. Det ny Forhandlingsreglement vil fremkomme til Behandling og forhaabenlig vil det da blive færdigt. Billen om at bevilge $1,000,000 til at dække den Kassemangel, Census-Bureauet er kommet i, vil blive presset frem. Disse to Bills skal være nok til at holde Lovgiverne gaaende hele Ugen.

Toldreform. Det demokratiske Flertal i Finansudvalget har travlt med Overvejelsen at de Toldnedsættelser, som der agtes gjennemført. Men der er saa stor Meningsforskjel til Stede, at det vil blive vanskeligt at komme til noget Resultat. Nogle vil angribe hele Kinley-Billen, andre vil blot optage enkelte Varer til Befrielse. I Udvalget foreligger et Forslag til Ophævelsen af Uldtolden; men rygtevis fortælles, at tre af Demokraterne vil stemme med Republikanerne imod den, hvilket vil slaa Forslaget med 8 mod 7 St.

Højesteretsdommer Bradley døde i Fredags Morges. Han var 78 Aar gammel, og havde i længere Tid været svagelig, hvorfor han faldt som et let Bytte for La Grippe. Dette er den tredje Vakanse, som er indtraadt i Højesteret, siden Harrison blev Præsident. Dommer Bradley havde fungeret som Højesteretsdommer i omtrent 22 Aar; han blev nemlig udnævnt af Præsident Grant. I Højesteret er der blot en Dommer, som er ældre i Tjenesten end Bradley, nemlig Field. Bradley var Medlem af den Voldgiftskommission, som i 1877 gav Præsidentembedet til Hayes, og var mere var: det var hans Stemme, som gjorde Udslaget. Hans Navn vil saaledes indtage en fremragende, om end ikke misundelsesværdig Plads, i Landets politiske Historie.

Landlaans-Loven. Mr. Standford talte i Fredags i Senatet over sin Laan-Lov. Mitchell forespurgte, om der var nogen Bestemmelse i Billen, som vilde forhindre store Jernbanekompagnier at forlange et Laan fra Regjeringen paa deres Landstrækninger. Standford svarede, at der ikke var nogen Hindring; Hensigten var at faa Pengene fra Regjeringen og spredt dem ud blandt Folket. Morrill vilde vide, hvad det vilde koste at holde Agenter over hele Landet til at undersøge Værdien af den tilbudte Sikkerhed. Standford troede ikke at det vilde blive dyrere end det nu er for private Personer. En Agent kunde maaske klare det for flere Kommuner. Senator Peffer fra Kansas tog Ordet for Forslaget og hævdede de store Fordele, der vilde flyde derfra; Farm-Mortgages vilde blive afbetalte og en vedvarende fri Pengecirkulation oprettes. Billen blev lagt over til anden Lejlighed.

Administrationens krigerske Øvelser begynder allerede at trække store Veksler paa Skatkamret. Et Overslag viser, at denne Leg allerede har kostet 4 eller 5 millioner Dollars, og dog er der ikke gjort stort andet end at skjære Ansigter. Her er straks en Underskudspost, som Kongressen i den nationale Æres Navn allerhøjligst bliver anmodet om at bevilge. De med Korrespondansen mod Regjeringen i Chili forbundne Telegrafudgifter beløbe sig allerede til $50,000! Er en Miniaturkrig, paa Papiret blot, saa dyr, skulde de Brushoveder, som uden at forstaa Situationen skrige efter Blød, ret betænke hvad en virkelig Krig vilde have at betyde. Krig er en frygtelig Ulykke, et stort Tab for den Nation, der befatter sig dermed. Det er en falsk Anskuelse, at Krig skaffer bedre Tider. Soldaten er ikke Produ[illegible] hans Haandværk er udelukkende en [illegible]-læggelsesgjerning. Krig foraar[illegible] naturligvis en Prisstigning i de [illegible]ter, hvis Produktion derved formin[illegible] men den er blot kortvarig. Enkeli[illegible]dustrier vinder nok, men mange fle[illegible] der Tab. Landet smider Penge [illegible] Steden for at tjene. Krigen besj[illegible] Skatkamret i Steden for at berige [illegible] og en Beskatning endnu mere ubarmh[illegible]tig end den, vi nu sukke under, vilde [illegible]ve Følgen. Blandt alle Jordens Na[illegible]ler er der ingen saa rædselsfuld som [illegible] Forbrydelse, der kaldes Krig, som [illegible] en Regjerings Foranledning i koldb[illegible] myrder Mennesker, ødelægger deres H[illegible] og berøver Børn og Kvinder deres [illegible]skyttere. Og Chili — mon ikke [illegible]gens Fakkel har herget længe nok der? [illegible] er der ikke allerede Enker nok i Land[illegible] United States har ikke Raad til at [illegible] sit gode Navn som Fremskridtssamf[illegible] ved at slaa ind paa de barbariske Me[illegible]der, som kun de paa et lavere Kultur[illegible]staaende Nationer bruge.

Stjernefund.

*** Regjeringens Speciel-Agent N[illegible]fon, som har ført et Opdagelsesfe[illegible] gjennem „Dødsdalen" i California, [illegible]teller nogle drabelige Historier om [illegible] der herskende Hede. En Selskab [illegible]rende fort Hund hoppede ud i et [illegible]pøl for at afkjøle sig. Da Hunden [illegible] ud af Vandet var Heden saa stærk, a[illegible] kogte eller skoldede hans Hud. N[illegible] Dag faldt alt Haaret af, saa Hun[illegible] blev glat som en skrabet Gris. [illegible] tredje Dag døde han. Samme Nat [illegible] Heden saa ulidelig, at Nelson ikke ku[illegible] sove, og begav sig derfor før Solopg[illegible] ud for at se til nogle Fælder. Han fa[illegible] nogle smaa Gnavere, men de var ved[illegible] dens Virkning døde og kogte i Fælde[illegible] og gik i Stykker da Nelson rørte [illegible] dem.

*** En Bogholder K.'s Hustr[illegible] Wien mistede for omtrent 10 Aar si[illegible] en Sygdom Evnen til at tale. De[illegible] rømteste Læger og Specialister blev [illegible]sulerede, men formaaede intet, og et[illegible] Haab om, at den endnu unge og livs[illegible]ne Frue skulde faa Mælet igjen, sy[illegible] udelukket. Da kom Juleaften. [illegible] Familjes glade Kreds sad Hr. K., [illegible] Passiaren gik livlig. Pludselig bles[illegible] bleg, vaklede og faldt om. Et Hje[illegible]slag havde gjort Ende paa hans [illegible] Grædende og fortvivlet omringede [illegible] miljen Faderens Lig, og nu skete det [illegible] underlige. „Min stakkels Mand!" [illegible] det. Forbausel saa de tilstedevæ[illegible] paa den ellers stumme Frue, men [illegible] gjentog med bævende Stemme: „[illegible] stakkels Mand!" Hendes frygtelig St[illegible] over Mandens Død havde løst hen[illegible] Tunge — hun var helbredet og tale[illegible] ligesaa flydende og tydelig, som [illegible] Aar siden.

*** I en Tale, som Direktør G[illegible] for den sydamerikanske Afdeling ved [illegible]densudstillingen forleden Aften holdt [illegible] Pinto-Klubben, fortalte han følge[illegible] interessante Træk i Forbindelse med [illegible]lumbus' Opdagelse af Amerika. [illegible]tis sagde, at ligesom en Kvinde h[illegible]sendt Columbus ud fra den gamle [illegible]den, saaledes var det ogsaa en Kvi[illegible] som gav den store Opdager et Glim[illegible] den ny Verden. Men denne Kvinde[illegible] aldrig bleven nogen Ære eller Opm[illegible]komhed i Historien til Del, men d[illegible] Forsømmelse skulde oprettes i Fremti[illegible] Hun var en indiansk Fiskermands Kvi[illegible] Det var Skikken paa Øen, hvor Kol[illegible]bus landede, at Kvinderne gik ned [illegible] Stranden, naar Mændene var ude [illegible] Fiskeri efter at Mørket faldt paa, [illegible] svinge med Fakler, for at vejlede [illegible] hjem mod Land. Natten forud f[illegible] Dag, man fik Øje paa Land, sp[illegible] Kolumbus paa Santa Marias [illegible] Pludselig saa han et Lys, forude. [illegible] var ikke stillestaaende som en Sty[illegible] men svang frem og tilbage. Den [illegible] Opdager havde nu fuld Bekræftelse [illegible] at hans taalmodige Forsken havde [illegible] det sin Belønning. Kunstneren A[illegible] Bierstadt er for Tiden i Færd med [illegible]sætte denne Scene paa Lærredet, [illegible] for Fremtidens Slægter vil vise, [illegible]ledes Kolumbus blev modtaget i [illegible]mede Lande af en Kvinde.

Agenter ønskes for vor præ[illegible] smukt udst[illegible] nye norske Bog

BUNYANS Pilgrims Vandrin[illegible]

Tusinder og atter Tusinder kjender [illegible] før, men aldrig har den været fremla[illegible] det norske Folk saa elegant udstyret [illegible] denne nye Udgave. Den indeholder ov[illegible] store, smukke, helsidige Tegninger, f[illegible] fire prægtige, i 16 Farver kolorerede [illegible]fier. Bogen sælger sig selv. Cirkular[illegible] Udstyr for Agenter tilsendes gratis ved [illegible]vendelse til

NATIONAL PUBLISHING CO.
Lakeside Building, CHICAGO, ILL.